

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan sredi, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld., 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld., 30 kr., za jeden mesec 1 gld., 10 kr. Za pošiljanje na dom računata se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Politična komedija — dovršena.

Politična komedija, katero je Celovski glavar Mac-Nevin sebi v korist, dež. predsedniku Schmiedtu-Zabierowu pa v čast in slavo tako famozno izumil, se je v nedeljo uprizorila in ker smo mi že prej osvetlili dotične priprave, se jej sedaj vsi razsodni ljudje smejo na ves glas, kakor glumačem v cirkusu, kadar jim je kaka produkcija izpodletela.

Gospod Mac-Nevin, loteč s to glumo dokazati svojo sicer precej dvomljivo sposobnost za državniško karijero, čutil se je vsled naše indiskrecije osobno angaževanega in je zastavljal ves svoj upliv, da se ogne vsaj popolni blamaži. Razpošiljal je vabila na to „slavnost“ sam in da kolikor več prištedi pri troških, razpošiljal ja je baje večinoma uradnim potem in v uradnih zavitkih poštne prosta. Tem potem prihranil je Mac-Nevin vsaj toliko, da v slavnostni budget ni treba postaviti izdatkov za pijačo najetim „Hoch“-klicateljem. Vabilo se je poslalo tudi mestnemu kapelanu gosp. Francu Treiberju v Celovcu in to kot poročevalcu „Slovenskega Naroda“. Gosp. Treiber nam je sicer znan kot delaven in značjejen rodoljub, ali za naš list še ni spisal vrstice, kar moramo samo obžalovati. V tem oziru se torej gosp. Mac-Nevin vzlic vsi svoji navihanosti grdo moti in mi mu, kakor v znani otročji igri, samo kličemo: Gorí! Gorí! Višje iščite!

Gosp. Mac-Nevin pa se ni omejil na samo vabljenje, dobro vedoč, da so ljudje najbolj veseli, kadar nič o njem ne slišijo, deloval je tudi na druge načine za številno udeležbo. Zlasti župane je pestil kar se je dalo, največ preglavice pa mu je delal župan občine Kotmaraves, vrli gosp. Prosekar. Kaj bi bil mož dal, da je g. Prosekarja videl mej svojimi marijoretami. Celo grozil mu je posrednim potem, rekši nekemu odličnemu gospodu „Es wird nach Oben sehr übel vermerkt werden, wenn sich der Prosekar dieser Feierlichkeit entziehen wird“, a g. Prosekar se je za to zamero „nach Oben“ toliko zmenil, kolikor se meni za Mac-Nevinovo jezico ali pa za lanski sneg in ni ga bilo na to krasno „slavnost“. Gospod, kateremu je Mac-Nevin tako govoril, vprašal je pogumnega glavarja, za kaj da

se že sedaj taka slavnost prireja, ko je nova cesta komaj pričeta in le prvi del izgotovljen, češ, navadno se take slavnosti prirejajo, kadar je dotično delo dognano. Mac-Nevina je to vprašanje spravilo v toliko zadrego, da je v neumiljivi najivnosti razkril najtajnejše svoje misli. Rekel je: „da se je ta slavnost dala sedaj še lahko prirediti, ker doslej stane cesta le 29.000 goldinarjev, pozneje pa, ko bode cesta dodelana, stala bodena 90.000 gld.; ako bi občine izvedele, da jim bode od tolike svote plačevati doklade, potem bi jih za take slavnosti ne bilo več pridobiti; zato pa treba stvar že zdaj uprizoriti, dokler se da to brez težav storiti!“

Če se na jedni strani ne moremo prečuditi nezaljšani in brezprimerni frivolnosti takega mišljenja, se na drugi ne moremo nasmejati Mac-Nevinovi otročji odkritosrčnosti, s katero je razkril tajnost svojega srca. Ne, gospod baron, če je diplomatu treba, da zna prikrivati svoje misli, potem ste vi toliko diplomat, kakor brezzobna branjevka, ki tudi ne more zamolčati števil, katere je stavila v loteriji.“

V nedeljo popoldne ob 2. uri začeli so se pod Holenburškim klancem — kjer se začenja nova cesta in kjer je vzdana spominska ploča, na kateri se nahaja iz bron izdelana podoba Schmiedta-Zabierowa — zbirati udeležniki: uradni in neuradni kimovci in klečepazi, interesirane osebe, nekaj v to prisiljenih društev in precej priprostega naroda, ki si je prišel ogledat ta dragi „špas“. Navzočni so bili seveda tudi župani, a vzlic vsemu pritisku so se nekateri vendar odtegnili tej „slavnosti“. Mac-Nevin hodil je silno nervozen sem in tja in aranžiral vso komedijo. Ljudje so ga začudeni gledali, sicer pa ostali čisto flegmatični in hladnokrvni tudi ko se je pripeljal „presenečeni“ predsednik Schmiedt-Zabierow s svojo soprogo. Mac-Nevin je mahal z rokami kakor besen, naj bi zbrano občinstvo kričalo „Hoch“, ali kmetje se niso ganili, neki stavec pa užigaje svojo pipico je dejal hudomušno: Kaj bi klical, saj bom plačal! Da niso nekateri ognjegasci zaupili parkrat „Hoch“, bil bi dež. predsednik jako slabo vzprejet.

Slavnost se je vršila po vzporedu, kakor ga je bil določil g. Mac-Nevin. Dež. predsednik si je najprej cesto nekoliko ogledal, potem pa je Borovelski župan Doujak patetično kakor Schillerjev kapucinec v Wallensteinu deklamoval svoj govor, kateri mu je bil Mac-Nevin sam sestavil! Govoril je o koristih, katere bode imelo prebivalstvo od te ceste — privatno pa pripoveduje, da po tej cesti ne bode vozil s svojo živino — in potem proslavljal zasluge g. dež. predsednika, dasi ta ni storil za slovenski del Koroške čisto nič, k večjemu da je z reguliranjem Drave spravil nekoliko slovenskih kmetov na kant. Ko se je ploča odkrila, zapeli so pevci društva „Alpenrose“ — Celovski pevci so bili vabilo, naj se udeležijo te „slavnosti“, odločno odklonili, ker so preponosni, da bi sodelovali pri taki komediji, kar bodi hvalno omenjeno — in potem je izpregovoril tudi dež. predsednik, glede katerega so vsi taktični ljudje sodili, da ga ne bo na to komedijo. In kaj je rekel? Da je iz početka premišljal, ali bi sploh prišel in se odločil „in Rücksicht darauf, dass ich annehmen durfte, die Ehrung, die Sie mir erweisen, sei aus dem Herzen der Bevölkerung gekommen, und wenn auf die Art derselben Einfluss geübt worden, so sei auch dies gut gemeint gewesen. Wohl aber muss ich sagen: Es ist zu viel und zu früh.“ Kar je dež. predsednik še dalje govoril o svoji hvaležnosti, o svojih prizadevanjih za „blagor“ ljudstva, so bile navadne obrabljene fraze, nas zanima le to, da je g. baron Schmiedt-Zabierow sam priznal, da vé, kdo je to komedijo uprizoril in da to ni prebivalstvo. Ker pa je to vedel, mu zamerimo, da se je udeležil, zakaj prav iz tega se more sklepati, da je bil on z Mac-Nevinom porazumljen, da je ta z njegovo vednostjo in z njegovim porazumljenjem vse aranžiral. In to ni pristojno za c. kr. avstrijskega deželnega predsednika in tajnega svetnika Nj. Velečanstva!

Ko je še hčerka nekega župana Krassnigga — moža, ki bi najraje na trebuh legel, če vidi uradniško uniformo — deklamovala neko kilavo pesenco, kateri se je vse posmehovalo, začelo se je predstavljanje navzočnih županov. Ko je prišel na vrsto Kosentaverski župan — krotak Slovenec, ki ima tajnika, kateri nemški uraduje — rekel je Mac Ne-

LISTEK.

Roža v trnji.

Izvirna novela iz domačega življenja.

Spisal A. M. V.

XIII.

Prišel je včeraj tujec k nam,
Ostávil danes naš je hrám!

Deklé ihit, deklé ječi,
Nazáj, nazáj pa tujca ní.

Rádinski.

„Zdravstvuj, lepa deva, svetnica moja! Duša tvoja je čista kot sneg, omadeževati ne sme te ljubezen moža, čegar srce je že utripalo v ljubezni do drugih ženskih bitij. Z Bogom, z Bogom, roža v trnji, meni nedosežna! Prepozno si prišla cvetka prave, razsodne, moške ljubezni! Zamorila te je usoda, besede nedolžnega, deviškega sica! Zdravstvuj, Marija, zdravstvuj! Angelj tvoj ne daj ti nikdar piti iz čaše, katero polni obup nesrečne ljubezni,“ — šepetale so ustnice čudnega šolnika, ko je slednji dan zaráno koračil po beli državni cesti proti štajersko-hrvatski meji.

Pozno v noč svetila je prejšnji večer luč v njegovi sobi, on se je pak pismeno zahvaljeval na izredni gostoljubnosti in prijaznosti gospejini in drugih stanovalcev gradu. Poslavljaj se je od vseh ter prosil odpuščenja svojemu čudnemu odhodu, ker bi mu bajé ustmeno slovo bilo pretežko.

Daljše pismo bilo je na profesorja. Grajski bi se bili čudili, da so je brali, saj ni bilo baš pisano na način selskega šolnika. Priložena bila je večja svota bankovcev; pisec je prosil profesorja, naj razdeli svoto mej posele in siromake bližnje vasi.

Presenečena bila je gospóda, ko je sluga pri zajuterku prišel in ménil, da je gospod šolnik moral že oditi, ker je pustil na mizi dve pismi. Gospá je takoj odprla pismo, je čitala in zmajevala glavó. Marija je obledela; dobro, da je vsak za-se premišljeval nagibe čudnemu ostavljenju, ker drugače bi bili opazili, kakó se jej je solza prikrala v oko, katero je s tresočo roko skrivoma otrlá. Lora je gledala v strop, kdo vé, kaj se jej je porajalo v duši. Samo Madjar je bil videzno vesel in smejoč se dejal: „Tetica, zdaj pa imamo šolnika! Kaj tacega bi se pri nas na Madjarskem ne upal napraviti šolnik. Čudno spoštovanje do Vašega doma, kateri mu bo pak izvestno zaprt ostal, ko se nasóli v svoji

šolski palači, saj taki ljudje sploh niso za našo družbo!“

„Če sploh namerava biti šolnik v naši vasi, saj si še šole ni šel ogledat ves čas, kar je bil pri nas, in v svojem pisanju tudi ne omeni ničesar o tej stvari,“ — govorila je gospá.

„Máma, jaz pa sploh dvomim, da bi bil ta Ljubič šolnik! Danes v noči nisem mogla dolgo zaspati in nehoté pečale so se moje misli s šolnikom. Jezdarenje, petje, sviranje, kretanje njegovo bilo je za šolskega šolnika izredno fino. Govoril je z Milošem, kakor sem ga včeraj pri oknu čula, izborno madjarski, z vrtnarjem nemški in moja služkinja pravila mi je, da je z njo, ko mu je rekla, da je Štajerka, menil se v njenem materinem slovenskem jeziku, kot je dejala, takó, kakor bi bil njen bližji rojak. In več kaj, máma, saj nam ni on rekel, da hoče priti na našo šolo, temveč čule smo le cerkovnika v cerkvi tako kombinirati in on ni ničesar tačas na to odločnega rekel. Res, kakor smo ga na nenavaden način dobili, zginit je tudi,“ — govorila je Lora tužnim glasom, kakor žalujoča nad izgubo lepega darú.

„Brate, kaj pa Tebi naš zgubljeni gost piše? Ti nam boš vedel kaj bolj natančnega o njem po-

Listnica uredništva.

Gosp. F. S. P. v L. Dobro došlo! — G. dopisnik iz St. Jakoba. Srčna hvala! Vse porabimo!

Poslano.

Neustein-ove posladkorjene Elizabetne kri čisteče pile,

skušeno in od znamenitih zdravnikov priporočano lahko čistilno, raztapljajoče sredstvo. — 1 škatljica à 15 pil velja 15 kr., 1 zavoj = 120 pil 1 gld. a. v. — Pred ponarejanjem se jako svari. — Zahtevaj izrecno Neustein-ove Elizabetne pile. — Pristine so samo, če ima vsaka škatljica rudeče tiskano našo protokolovano varstveno znamko „Sveti Leopold“ in našo firmo: Iekarna „pri sv. Leopoldu“, Dunaj, mesto, Eeke der Spiegel- und Plankengasse. — V Ljubljani se dobivajo pri gosp. Iekarji G. Piccoli-ji. (1112—1)

Nova opera!

Začetek ob 1/8. uri zvečer.

Štev. 12. Deželno gledališče v Ljubljani. Dr. pr. 540.

V četrtek dne 9. novembra 1893.

Drugikrat:

Stari ženin.

Komična opera v treh dejanjih. Zložil Karol Bendel. Po K. S. besedah poslovenit A. F. Kapelnik g. prof. F. Gerbič. Režiser g. J. Noll.

Začetek točno ob 1/8. uri, konec po 10. uri zvečer.

Dramatično društvo.

Pri predstavi svira orkester slavnega pešpolka Leopold II., kralj Belgijcev št. 27.

Ustoppina:

Parterni sedeži od I. do III. vrste 1 gld., od IV. do VIII. vrste 80 kr., od IX. do XI. vrste 70 kr. — Balkonski sedeži I. vrste 70 kr., II. vrste 60 kr., III. vrste 50 kr. — Galerijski sedeži 30 kr. — Ustoppina v lože 60 kr. — Parterna stojišča 50 kr. — Dijaške in vojaške ustoppnice 30 kr. — Galerijska stojišča 20 kr.

Sedeži, lože in ustoppnice se dobivajo v stari čitalnični trafiki v Šelenburgovih ulicah in na večer predstave pri blagajnici. V abonement na sedeže se ustopi lahko vsak dan.

Prihodnja predstava bude v nedeljo, dne 12. novembra 1893.

Blagajnica se odpre ob 7. uri zvečer.

Meteorološko poročilo.

Table with 7 columns: Dan, Čas opazovanja, Stanje barometra v mm., Temperatura, Ve-trovi, Nebo, Mo-krina v mm. Data for 7. nov. at 7. zjutraj, 2. popol., 9. zvečer.

Srednja temperatura 8.5°, za 2.9° nad normalom.

Dunajska borza

dne 8. novembra t. l.

Table of stock market prices including Skupni državni dolg v notah, Avstrijska krona renta, Ogerska krona renta, Kreditne delnice, London vista, Nemški drž. bankovci, etc.

Dne 7. novembra t. l.

Table of stock market prices for the previous day (7th Nov), including 4% državne srečke, Državne srečke iz 1. 1864, Dunava reg. srečke, etc.

Samo 8 dni! Samo 8 dni!

Športni cirkus F. Corradini.

Danes v sredo 8. novembra ob 7 1/2. uri zvečer: Velika otvoritvena gala-predstava.

Nastop najboljših umetnih močij prvega reda, ki bodo izvajale najboljše svoje produkcije.

Gospod ravnatelj F. Corradini

z najplemenitejšimi, divno in povsem nenavadno dresiranimi šolskimi konji itd. itd.

Jutri v četrtek dne 9. novembra:

2 veliki izredni predstavi. 2

Ob 4. uri popoldne:

Predstava za otroke.

Jako komičen in povsem nov program.

Zvečer ob 1/8. uri:

Velika briljantna predstava.

Nov, velezauimiv vzpored s sodelovanjem najboljših umetnih močij prvega reda, kakor tudi gospoda ravnatelja F. Corradinija. (1119—3)

Na najnovejši in najboljši način

umetne (694—37)

zobe in zobovja

ustavlja brez vsakih bolečin ter opravlja plombovanja in vse zobne operacije, — odstranjuje zobne bolečine z usmrtenjem živca

zobozdravnik A. Paichel,

poleg čevljarskega mostu, v Köhler-jevi hiši, I. nadst.

MAGGIJEVA zabela za juhe, kakor tudi mesni ekstrakt v posameznih kosih po 8 in 5 kr. sta sveže došla pri: J. Buzolini-ju. (958)

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1893.

Nastopno omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so v srednjeevropskem času. Srednjeevropski čas je krajnemu času v Ljubljani za 2 minuti naprej.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Ob 12. uri 5 min. po noči osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selzthal v Auassee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Zell na jezeru, Steyr, Linc, Budejevice, Plzenj, Marijine vare, Eger, Francove vare, Karlove vare, Prago, Draždane, Dunaj via Amstetten.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Ob 5. uri 55 min. zjutraj osebni vlak z Dunaja via Amstetten, Draždan, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih varov, Plzja, Budejevic, Solnograda, Linca, Steyru, Ischla, Gmundena, Zella na jezeru, Lend-Gasteina, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Trbiža.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Ob 6. uri 25 min. zjutraj v Kočevjo. " 12. " 00 " popoldne " " " 6. " 10 " zvečer " " " Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.).

Ob 7. uri 18 min. zjutraj v Kamnik. " 9. " 05 " popoldne " " " 6. " 50 " zvečer " " " 10. " 10 " zvečer " " (meseca oktobra ob nedeljah in praznikih.)

Prihod v Ljubljano (drž. kol.).

Ob 6. uri 51 min. zjutraj iz Kamnika. " 11. " 15 " popoldne " " " 6. " 20 " zvečer " " " 9. " 55 " zvečer " " (meseca oktobra ob nedeljah in praznikih.)

Suhe češplje po 8 gld. 25 kr., nove orehe po 21 gld. 100 kil

prodaja na debelo (1120—2)

Josip Errath v Mokronogu.

Večjo množino tirolskega in dolenskega

vina (874—22)

le pristno blago — ponuja po primerno niski cen

in v posodah od 50 litrov više

Jos. Paulin v Ljubljani, Marijin trg št. 1.

Zahvala.

Za blagodejno sočutje in mnogobrojno udeležbo pri sprevodu preljube naše hčerke, oziroma sestre

Karoline

kakor tudi za krasne darovane vence izrekamo najtoplejšo zahvalo visokočastiti duhovščini, p. n. uradništvu, beležništvu, učiteljstvu, meščanstvu, požarni brambi, bratovščini, sočutnim okoličanom, zlasti pa blagim gospem in gospodičinam družicam, gospodom plameničarjem in gospodom pevcev za ginjaivo petje, sploh vsem vkup in vsakemu posebej. (1125)

V Metliki, dne 6. novembra 1893.

Žalojoča obitelj Pezdircova.

Polni tuge in žalosti naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, da nam je preljuba hčerka, oziroma sestra

Karolina

previdena s sv. zakramenti za umirajoče, po dolgem trpljenju umrla dne 3. t. m. v 22. letu dōbe svoje. Pogreb bo dne 5. t. m. ob 3. uri popoldne.

Sv. maše se bodo brale v raznih cerkvah.

V Metliki, dne 4. novembra 1893.

Marko Pezdiro,

gostilničar.

Magdalena Pezdiro roj. Medved,

stariši.

Josip, brat.

Magda, sestra.

Razglas.

Posojilnica v Mariboru podeli za šolsko leto 1893/94 iz ustanove rajnega gospoda Frana Rapoca visokošolcem

osem štipendij v znesku po 150 gld. a. v.

Pravico do teh štipendij imajo dijaki slovenske narodnosti, posebno iz Mariborskega in Šoštanjkega okraja in tudi taki, ki se po dovršenih naukih pripravljajo za stroge skušnje v dosegu doktorata.

Prošnje za štipendije, obložene s kratnimi listi, spričevali uboštvu, spričevali o skušnjah in z indeksi, vložiti naj se pri „Posojilnici v Mariboru“ do 25. novembra t. l.

V prošnji naj se tudi omeni, uživa li prosilec že od drugod kako podporo in v katerem znesku.

V Mariboru, dne 7. novembra 1893.

Ravnateljstvo.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“.

Odd. 13, št. 2039 iz l. 1893. C. in kr. državno vojno ministerstvo.

Izvlaček iz razglasa.

C. in kr. državno vojno ministerstvo namerava nabaviti

razne oblačilne in opravne

predmete

za c. in kr. vojsko

potom splošne konkurence.

Gledé natančnejših pogojev za to ponudbeno obravnavo se opozarja na razglas, ki je v polnem obsegu priobčen v št. 253 „Slovenskega Naroda“ z dne 4. novembra 1893.

Na Dunaji, dne 20. oktobra 1893.

(1116—1)

Važno za službujoče osobje!

Opravljanje hišnih poslov, hitra prememba v temperaturi; toplota, mraz, mokrota, voda, zrak prouzročajo prav lahko. (602—2)

da postane polt jako rdeča.

Če se pa vrh tega rabijo za toileto še ostra mila, ki v sebi sodružujejo sodo, potem je neizbežna posledica, da postane polt hrupava in da se poka, zlasti so pri tem prizadeti roki in obraz. Te neugodnosti moči je oslabiti, deloma celo povsem zaprečiti, če se poslužujemo pri toileti voljnega

Doering-ovega mila s sovo.

Jako je čistilno, ne sodružuje kiselinu, za kar smo porok, dela polt mehko in voljno, ne peče in ne razteza po umivanju, ter ubrani, česar prouzročujejo maloveredna mila, namreč da polt pred časom ne zveme in ne omlahne.

Gledé cene 30 kr. od komada je Doering-ovo mila s sovo še zmiraj ceneje, nego ona mila, ki sicer manj stanejo, katerih se pa še jedenkrat toliko odmiva.

Ne potrosi se ga niti za jeden krajcar na dan.

Generalno zastopstvo: A. Motsch & Co., Wien, I., Lugeck Nr. 3.

vin: „Excellenz, hier der Bürgermeister von Kirschen-
theuer, welcher bis jetzt brav und folgsam geblieben
ist“. — No, če Bog da, bo Košentaverski župan
gosp. Mac-Nevina kmalu presenetil in bo nehal
„brav in folgsam biti“. Sicer pa se je poslušalcem
precej za malo zdelo, da g. Mac Nevin govori o žu-
panih kakor o lakajih, katerih nima.

S tem je bila komedija končana in ljudje so
odšli precej nezadovoljni. Najbolj jezni so bili tisti,
katerim se je bila pijača obljubila, ki je pa niso
dobili, a nezadovoljni so bili tudi ognjegasci, ki so
se udeležili le vsled pritiska Celovške zaveze, katero
je Mac Nevin prosil za to uslugo.

Nemški listi se ne upajo v tej stvari pisati
tako, kakor bi bili storili, da nismo razkrili že prej
vse tajnosti te komedije. Da ni bila ploča že prej
uzidana, kdo vé, če bi se bila slavnost sploh vršila.
Kako sodi prizadeto ljudstvo to stvar, kaže ta okol-
nost, da se je ta ploča pred slavnostjo stražila in
da se straži še sedaj. Celo takrat, ko se je vršila
slavnost, stali so okolu spomenika trije orožniki s
puškami, sicer pa sta stala dva orožnika in dva
najeta delavca noč in dan na straži. Mac Nevin se
boji, da mu razjarjeni kmetje podero spomenik, ki
ga je stal toliko krvavega truda. Stražo treba pla-
čati in sicer zadenejo troški zopet občine. Da je
ljudstvo ta spomenik postavilo iz hvaležnosti, ne
bilo bi ga treba stražiti. Gospodje prireditelji pa so
proti volji ljudstva to napravili, da bi na zgoraj po-
kazali, kako so priljubljeni, in zato jih je sedaj strah.

S tem popisom slavnosti smo zadostili časniki-
karski dolžnosti in prijaznemu povabilu, katero nam
je bil dopisal baje sam g. Mac Nevin, a stvar s
tem še ni pri kraju. Čuje se, da misli dež. odbor
koroški predlagati, naj se ti troški občin ne odobre,
a če bi se to tudi ne zgodilo, če bi nemški poslanci
to stvar tudi popolnoma prezrili, ne sme pasti v po-
zabo, ampak sprožiti jo morata slov. dež. poslanca,
zakaj zadnji čas je, da pride glas slovenskega ljud-
stva tudi „Nach Oben“.

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani, 9. novembra.

Kriza.

Upanje, da se posreči knezu Alfredu Windisch-
graetzu sestaviti koalicijsko ministerstvo, jelo je gine-
vati in odkar se je Windischgraetz posvetoval z
grofom Francem Falkenhaynom, se sodi, da išče
samo moža, kateri bi prevzel njegovo misijo. Doslej
so se stranke zjediniše samo na Plenarja kot finanč-
nega ministra. Widmannovi kandidaturi so se uprli
tako konservativci kakor Poljaki, v opravičenem
strahu, da bi on kmalu levici pomagal do večine v
parlamentu in kar na tistem podavil vse nje na-
sprotnike. Ta kandidatura je definitivno zavrnjena,
takisto tudi kandidatura Madeyskega. Poljaki želé,
da postani bivši poslanec in gališki deželni šolaki
nadzornik Bobrzinski naučnim ministrom, a ker je
mož unet pristaš verske šole, ga levičarji ne marajo.
Sploh pa so konservativci postali nekoliko trdovrat-
nejši gledé koalicije, nego so bili iz početka, ter
zahtevajo, naj dobi njih pristaš vsaj tako važen
portfelj, kakor Pleuer. Dvorni krogi delajo na to,
da bi bilo novo ministerstvo samo deloma parla-

vedati, saj sta predsinočnem in sinoči še dolgo
kramljala v Tvoji sobi,“ — vprašala je gospa pro-
fesorja, ki je naslonjen na verando čital došlo mu
pismo.

Profesor se je zasmeljal in dejal:

„Nič ne vem, samo to, da sem vesel, ker sem
tacega kolega našel, le žal mi je, da je takó ne-
nadno všel.“

„Stric, je li res šolnik?“ vpraša Lora.

„Seveda, kaj pak družega in izvrsten šolnik!“
pritrdi smeje se profesor.

„In ne misli prositi za tukajšnjo izprazneno
mesto?“ — vpraša Koloman.

„Kaj še, temu je ravno treba take službe, saj
ima boljše!“

„Kje pa je nastavljen, saj nam še tega ni po-
vedal, samo predstavil se je: Ljubič, šolnik na po-
čitnicah,“ — rekla je gospá.

„To je pa najina skrivnost! Zakaj ga pa vpra-
šala nisi,“ — dejal je profesor in nadaljeval: „Pu-
stil je tudi nekaj drobca za vaše reveže, se bo-
dete že še ženske morale potruditi v vas.“

V glavi Kolomana rojle so različne misli, isto
tako v glavi gospé in Lore. Mariji pa je bilo pri
srcu težkó, o, tako težkó, kakor tedaj, ko so jej v
Moskvi brata in sestre in konečno še zlato mamico
odnašali črni možje na pokopališče. (Dalje prih.)

mentarno, deloma pa uradniško. Kako težko gre
Windischgraetzu sestavljanje novega ministerstva, je
vidno iz tega, da po odklonitvi Schönborna nimajo
konservativci nobenega pravega kandidata razen
Falkenhayna. „Linzers Volksblatt“ priporoča sicer
nekoga, ki bi bil tako klerikalcem kakor jugo-
slovanskim poslancem po volji — najbrž
misli na dra. Fuchsa — ali levičarji in Poljaki se
ne menijo za to. V takih okolnostih je precej vero-
jetno, kar piše „Wiener Allg. Ztg.“ o položaju.
Ta list pravi, da „včeraj zvečer se je vršila od-
ločilna konferenca mej knezom Windischgraetzm in
koaliranimi voditelji gledé sestave novega minister-
stva. Minister notranjih del ima postati dr. Jäger,
deželni predsednik v Šleziji, naučni minister pa
dr. Bobrzinski. Ako bi se nocoj ne doseglo poraz-
umljenje gledé teh dveh portfeljev, sporoči Windisch-
graetz jutri (to je danes) cesarju, da prevzete misije
ne more izvršiti.“

Civilni zakon na Ogerskem.

Včeraj se je oficijelno razglasilo, da je cesar
odobril načrt predlogi o civilnem zakonu in dovolil
ogerski vladi predložiti ta načrt drž. zboru. Jedro
tega načrta še ni znano in torej še ne vemo po-
vedati, jeli se predlaga pravi civilni zakon, kakor
velja na Francoskem, ali takozvani španski civilni
zakon. Bodi pa kakorkoli, predložitev načrta o ci-
vilnem zakonu je znamenje za boj. Začel se bode
voj na celi črti, vsa Ogerska se bo razcepila v dva
tabora in šele ta boj odloči, postane li vladni načrt
kdaj veljaven, ali ne. Razmere na Ogerskem so
take, da sedaj v tem oziru še ni moči izreči kako sodbo.

Vnanje države.

Francija je pripravljena!

Francoski minister vnanjih del, Davelle, ude-
ležil se je te dni nekega, njemu na čast prirejenega
političnega banketa in vsvoji napitnici, v kateri je
pojasnjeval smer francoske vnanje politike, rekel
mej drugim: Dasi dela vlada z vsemi močmi na
ohranitev miru, ne sme kar nič premeniti sedanje
vojaške organizacije francoske, ker jej samo ta za-
gotavlja ohranitev samostalnosti. Francija je pri-
pravljena za vsak slučaj, ne grozi pa ni-
komur in ne želi vojne. Vlada se drži Gambettinega
načela, da vnanja politika ne sme imeti tajnih na-
menov niti se upuščati v pustolovstva. To smo po-
kazali v Sijamu in pri rusko francoskih slavnostih.
Odločnost, s katero je Davelle povdarjal, da je
Francija pripravljena za vsak slučaj, budí veliko
senzacijo. Njegove besede se zmatrajo za odgovor
Francije na cesarja Viljema opetovano in izzivajoče
rožljanje z nemškim mečem.

Špansko-maroški spor.

Kabineti evropskih velesil so zaradi špansko-
maroškega konflikta jako vznemirjeni, boječ se mej-
narodnih spletk, če bi Španka v vojni z Marokom
zmagala. Najbolj sta interesovani Anglija in Francija.
Prva deluje z vsemi silami na to, da prepreči vojno
mej Španko in Marokom ter upliva na maroškega
sultana, naj ugodi španskim tirjavam, ker se boji,
da bi si Španka prilastila vso Maroko, iz česar
bi se gotovo rodil konflikt mej Anglijo in Španko.
Za to pa je javno mneaje na Španskem silno raz-
burilo zoper Anglijo, Francija pa ki bi rada delila
s Španko imenovano afriško državo, podpira to
toliko bolj, ker bi v slučaju špansko-maroške vojne
z malimi troški dosegla to, česar sedaj ne more.
Anglija gleda z največjo nezaupnostjo na to pri-
bliževanje Francije k Španki in — zbira v Gibraltar-
skem pristanu veliko brodogojne.

Dopisi.

Iz Št. Jakoba v Rožni dolini, 6 no-
vembra. [Izv. dop.] Pri mnogobrojni udeležbi ljud-
stva od blizu in daleč vršil se je včeraj pri nas
v gostilni „na pošti“ sijajen shod katoliško-politič-
nega in gospodarskega društva za Slovence na Ko-
roškem. Bilo je navzočih nad 500 udeležencev in
ta shod je bil gotovo jeden najsijajnejših, kar jih
je do sedaj priredilo vrlo gorenje društvo v naši
slovenski Koroški. Ves Št. Jakob in vsa Št. Jakob-
ska in Rožška okolica je bila na nogah. Hiše,
cerkev, župnišče, vse je bilo v zastavah in na obeh
koncех ceste v Št. Jakob napravljena sta bila z
zelenjem ovita slavoloka s primernimi napisi v na-
rodnih barvah, katere je izvršil neumorno delavni
rodoljub gosp. Peter Markovič, slikar v Rožeku.
Ko so po 1/21. uri popoludne pridrdrali vozovi, na
katerih so se vozili gospodje društveni odborniki in
drugi govorniki, za temi pa pevci prvega sloven-
skega pevskega društva „Gorotan“ iz Šmihela pri
Pliberku v našo prijazno vas Št. Jakob, zagrmeli
so na strmcu poleg cerkve topiči v pozdrav došlim
gostom, katerih pok je daleč na okrog glasno od-
meval v bližnjih gorah ter nasprotnikom našim dal
umeti, da se vrši tu pri nas nekaj posebnega. —
Točno po 3. uri pričelo se je zborovanje. Gospod
podpredsednik V. Legat pozdravi kratko a jedrnato
vse navzoče, katerim predstavi na shod prišlega
c. kr. vladnega komisarja g. dr. Klebela in dá
besedo g. županu Kobentarju, ki je v imenu

občine s srčnimi besedami pozdravil gospode od-
bornike, govornike političnega društva in vse druge
udeležnike, proseč jih, da naj pazno poslušajo go-
spode, ki so nas prišli poučevati in utrditi tudi še
za nadalje v težavni politični borbi. — Za g. žu-
panom Kobentarjem nastopil je prvič č. g. Fran
Treiber, mestni kaplan v Celovcu, ki je nekdanj
tu pri nas kaplanoval in je še danes dobro poznan
in priljubljen. Govoril je o namenu društva ter prav
izvratno razkladal pomen besed: „katoliško — po-
litično — gospodarsko društvo“ in poleg tega tudi
staro slovensko geslo: „vse za vero, dom, cesarja“,
kateremu zvesti smo ostali vsi Slovenci.

Za njim je govoril podpredsednik društva g.
V. Legat o šolah s posebnim ozirom na našo Št.
Jakobsko šolo, na nje dolgoletno borbo in na konečno
pravično zmago. Govor ta je bil pikro osoljen in
dobro ter premišljeno govoren, zatorej je žel tudi
burno a zaslužno pohvalo. Ker je omenjal g. go-
vornik tudi Ghonovih neslanosti, katerih se je ta
možak posluževal proti slovenski stranki na shodu
„Bauerbunda“ v Ledenicah, je dobri stvari veliko
koristil in našim zaslepljenim rojakom uprav odprl
oči, da vidijo, kje se nahajajo naši prijatelji in kje
nasprotniki našega slovenskega kmeta. — O poli-
tičnih strankah na Koroškem s stališča katoliško-
političnega društva v primeri z „Bauerbundom“,
„Südmarko“ in nemškim „Sulferajnom“ je z znano
spretnostjo in v poljudni besedi s podšpikanim hu-
morjem stvarno a brezobzirno povedal poslušalcem
svoje mnenje znani ljudski govornik gosp. Filip
Kandut. Vsaka beseda je bila udarec v obraz
našim tlačiteljem, možje pa so ploskali same ra-
dosti, ko je govornik zaključil svoj izvrstni govor,
ki je v polni meri navdušil tudi vse poslušalce. —
Govor o preuredbi volilnega reda in o važnosti
volitev sploh prevzel je v zadnjem trenutku gospod
predsednik V. Legat, ker je bil č. g. pred-
sednik, župnik Gregor Einspieler, po nujnih
uradnih opravilih zadržan, udeležiti se zborovanja.
V kratkih potezah je razložil udeležencem važnost
volitev za občinski, deželni in državni zastop, oži-
gosal znano hladnokrvnost in popustljivost Slovencev
ter bičal grdo podkupljivost in terorizem, s katerim
največ delajo naši nasprotniki. Priporočal je, naj se
za časa volitev oklepajo slovenski možaki-volilci svojih
rodnih bratov, ki se zbirajo v katoliško-političnem
in gospodarskem društvu, ter naj se ravnaajo po
njihovih svetih. „Kakor jeden mož moramo stati
ob času volitev drug poleg družega, po dnevu in
po noči, zaupati moramo samim sebi, delati neutru-
jeno v to, da si izvolimo poštene možje v vse naše
zastope in ne smemo se dati nikdar in nikjer pre-
motiti od svojih nasprotnikov. Ako smo se tako
junaško borili, smemo biti preverjeni, da bomo tudi
častno zmagali.“ Te besede govornikove so bile
izgovorjene na pravem mestu, ker ravno pri volitvah
imamo z našim ljudstvom največje sitnosti. —
Vzprejela se je gledé preuredbe volilnega reda
znana resolucija, kakor na shodu pri „Düru-
wirthu“, katero ste tudi Vi v svojem listu ne-
davno v dopisu „iz Celovca“ priobčili, na kar je
gospod govornik končal svoj govor, priporočujé
volilcem poštenost in možatost ter vnetost za svoj
narod — za narod slovenski. — Zadnjo točko spo-
reda o gospodarskih zadevah koroških Slovencev s
posebnim ozirom na drž. zboru predloženo novo po-
stavo o kmetskih zadrugah in o rentnih domovih
razpravljal je izvrstno in lebko umljivo g. kaplan
Treiber, katerega razpravo so kmetje pazno po-
slušali in se za stvar samo očitvidno zanimali. Ker
je že precej pozno postalo in drugih nasvetov ni
bilo, sklenil je g. podpredsednik ob 6. uri zvečer
zborovanje s slava- in živio-klici na presvetlega ce-
sarja, kateremu pozivu so se navzočniki krepko
odzvali. Po zborovanju je v gostilničnih prostorih
„na pošti“ prav veselo nastalo. Pevci „Gorotana“
prepevali so neutrudljivo lepe slovenske pesmi in
vršile so se razne navdušene napitnice na navzoče
slovenske župane, mej katerimi smo opazili tudi
vrlega Kotmaroveškega župana g. Prosekarija,
na Št. Jakobčane, na našo v resnici národno
duhovščino, katera se je udeležila zborovanja v
velikem številu, na národno ženstvo, kmetski stan,
Št. Jakobsko mladino in druge zaslužne rodoljube.
To je bil res vesel dan, — to je bil dan Gospodov,
katerega ne bomo nikdar pozabili. Izrekamo lepo
zahvalo prirediteljem tega krasnega shoda, pa tudi
vsem tistim, ki so pripomogli v to, da se je ta
shod toli lepo in navdušeno izvršil. Na zopetno
svidenje v prihodnjem letu!

Domače stvari.

— (Slovensko gledališče.) Danes poje se v drugič Bendlova komična opera v 3 dejanjih „Stari ženin“. — V nedeljo dne 12. t. m. pa bodeta dve slovenski predstavi in sicer popoldne ob 1/3 uri pri znani vstopnici priljubljena ljudska igra „Revček Andrejček“, zvečer ob 1/8. uri pa efektin igrokaz „Valenska svatba“. Na te dve predstavi opozarjamo že danes posebno rodoljube na deželi, katerim se nudi izredna prilika v jednom popoldnevi videti dve izmej najpriljubljenejših iger slovenskega gledališča. Oznanila za sedeže vzprejema g. Česarek v stari čitalniški trafiki v Šelenburgovih ulicah.

— (Češki kvartet.) Kadar po dolgi zimi zopet priklje iz zemlje prvi cvet, s koliko radostjo in s kakim srčnim veseljem zrè človek to božjo stvarco! Videl je že tako cvetje, gledal je, ko je stal v prosti prirodi, ali njega oko se je že preveč privadilo njegovi lepoti. — Ali sedaj, ko stoji cvet po dolgem času vzrasel iz zemlje kot glasnik solnčnih dnij, zdi se mu lepši, kakor je kdaj bil, zdi se mu tak, kakoršna bode dōba, katero naznanja! — Takisto je vzrasel na polji slcvanske glasbe cvet, katerega čar je z nepopisno silo in hitrostjo zaslovel mej muzikalično-naobraženimi krogi, narodil se je — češki kvartet! Kdo verjēni, da si je pridobil v najkrajšem času srca vseh, katerim je bila dana prilika, da so strmeli ob glasovih mrtvih godal, katere izvajajo iz njih slovanski umetniki, ter polne življenja, ognja, veselja in žali prelivajo v duše svojih poslušalcev? In vendar je res tako! Bodisi glasbenike, bodisi prijatelje glasbe jedini ista sodba, da ni bilo doslej tako v umetnosti popolnega kvarteta, kakor je omenjeni češki, ki dospe — kakor že omenjeno — v kratkem tudi k nam. Kakor da bi mu poklonilo nebo neko čarobno moč, tako vabi naše svet, katerega vtaplja v veliko, bajno kraljevstvo glasbe. — To je moč velike nadarjenosti, sad neumornega učenja, ljubezen do glasbe, ki jih zaglablja v duh kompozicije. S kratka: to je umetnost! Ona umetnost, kateri je dom mej našimi brati, katero visoko ceni tudi naš narodni nasprotnik — slovanska umetnost!

— (Osobae vesti.) Namesto umrlega dra. Neckermanna imenoval je deželni odbor štajerski praktičnega zdravnika dra. Gregorja Jesenka primarijem javne bolnice v Celji. — Blagajnik finančne deželne blagajnice v Trstu gosp. Edvard Sossich imenovan je kontrolorjem istotam.

— (Popravek.) Vest, da so našli posestnika in izvoščika g. J. Juvana, vulgo Medičarja, vtopljenega, se ni obistinila. Do danes še ni sledu o njem, kakor je razvidno iz inserata v današnjem listu.

— (Cirkus Corradini.) Jako neugodno vreme zadržalo je včeraj pač marsikoga, da obiše prvo predstavo omenjene družbe, cirkus je bil torej le srednje poln. Vse točke programa pa so opravile dobro ime, katero uživa cirkus Corradini. Posebno je odlikovalo občinstvo direktorja samega, ki je izvajal razne jako zanimive točke s šestimi lepimi in izborno dresiranimi konji. Jako dopadla se je tudi kraljica golobov, muzikalna klowna, krokodilovi človek itd. Zeleti je le, da bi vreme postalo malo ugodnejše, ker potem bode gotovo tudi obisk boljši in bivanje v sicer popolnoma pokritem cirkusu prijetnejše.

— (Na živinjski semenj) dné 8. t. m. se je prigalalo v Ljubljano 204 glav konj in volov, 139 glav krav, 26 glav telet, skupaj 369 glav. Semenj bil je sploh slabo obiskam; kupčevalo se je pa z govejo živino še dosti dobro, ker je bilo nekaj zunanjih kupcev, akopram je bilo neprijetno vreme.

— (Sneg.) Po noči zapadel je sneg v toliko, da so bile zjutraj mestne strehe pobeljene. Na tleh se pa zaradi velike mokrote še ni mogel prijeti. Ker pa je danes medlo skoro ves dan, nastalo je po ulicah blato. Do jutri utegnejo biti pobeljene tudi mestne ulice, ako bode tako snežilo naprej.

— (Naš razgledovalec) piše nam iz Kormina dne 8. novembra: Da uidem občni povodnji, ki preti starodavnim stavbam na koleh ob Ljubljani, smuknil sem danes sem na jug na mejo črnožolto obkoljene države naše. Odhajajoč iz slavne metropole slovenske še na pol zaspan, nisem se mnogo brigal, dali so se vremena Kranjcem že zjasnila, temveč omahnil sem, prišedši v vlak, Morfeju v naročje. Tamle nekje v gozdu nad Borovnico vzdrami me nek nenavaden blišč, pogledam skozi rošno okno in glej ga no: prvi sneg, resničen in

pravičen, kakeršnjega Bog pošilja vsako zimo črez pravičnike in krivičnike, čez brezverce in farizejce, rešal se mi je v obraz. „Dobro mi došel, stari znavec!“ vzkliknem vzradoščen, da je naposled že konec tistemu jesenskemu somraku, ki je priatna slika prežalostnih razmer na Slovenskem. Dospešim na Kras, onstran gozda, izgine nam izpred vida zimska slika-pokrajinka in z glasnim šumom vzprejme nas hrumeča burja. Da se izvijem i njenim prehladnim objemom, zdrical sem v širnem ovinku ob dolenjem Krasu, mimo blatnega Mahničišča semkaj mej furlanske polentače, kjer zdaj ugibljem, dali bi prestopil prag vrta evropskega ali ne. Svoj sklep Vam poročam jutri.

— (Nova posojilnica v Mokronogu) je že registrovana pri okrožnem sodišču v Novem Mestu in prične poslovati z novim letom.

— (Na Slapu pri Vipavi) pridelalo se je letos mnogo vina in sadja. Nasledki nekdanje tamošnje kmetijske šole kažejo se šele zdaj. Sadjarska zadruga dela prav dobro in posreduje razprodajo sadja, ki se pošilja v razne kraje v Avstriji in celo na Rusko. Tudi vina se izvažajo precej. Naplemeni-tejše vrste vina za butelje dobivajo se v grofa Lanthierija graščini po cenah, da se človek mora čuditi.

— (Poštna hranilnica na Kranjskem.) Meseca oktobra uložilo se je v poštno hranilnico na Kranjskem in sicer v hranilnem prometu 23.453 gld., v čekovnem prometu 1.034.018 gld., izplačalo pa v hranilnem prometu 16.319 gld., v čekovnem prometu 344.870 gld. Uložilo se je torej več nego izplačalo v hranilnem prometu za 7134 gld., v čekovnem prometu pa za 689.148 gld.

— (Podružnica družbe sv. Cirila in Metoda za Laški trg in okolico) ima v nedeljo dné 12. t. m. ob 4. uri popoldne v pivarni g. Simona Kukeca na Laškem svoj redni občni zbor (ne pa sejo, kakor se nam je poročalo včeraj po pomoti). — K obilni udeležbi vabi odbor.

— (Poskušeni napad na dež. šolskega nadzornika koroškega dra Gobanca.) Pretekli teden, dné 2. t. m., prišel je nadučitelj Schupnik iz Pliberka v Celovec z namenom, kupiti si tukaj revolver, in — kakor se govori — ustreliti v pisarni pri dež. vladi c. kr. deželnega šolskega nadzornika dr. Gobanca in potem še samega sebe. Zahajal je v zadnjem času Schupnik večkrat v Celovec ter tu po kavarnah in gostilnah se jezil na dež. šolski svet in na dr. Gobanca samega, da mu je prouzročil velike krivice. Mimo grede bodi povedano, da je Schupnik (Župnik) rojen Slovenec iz Spod. Štajerja in da je po dr. Gobančevi volji bil na Koroškem vedno njegov poslušni sluga in grd, strasten nemčur. Kaj je storil, da se je dr. Gobancu zameril, o tem se čujejo različne pripovedke. Jedni trdijo, da je premalo germaniziral, drugi zopet pravijo, da bi dr. Gobanc na njegovo mesto rad koga družega postavil, a se Schupnika z lepa znebiti ne more. Bodi temu kakor hoče. Resnica je pa tole: Schupnik je v Pliberku na praznik Vseh svetnikov v neki gostilni pripovedoval, da pojde prihodnji dan v Celovec in si tam kupi revolver, s katerim boče posvetiti dež. šolskemu nadzorniku in potem tudi sam sebe ustreliti. Neki Pliberški „purgar“ je to slišal in seveda pravočasno naznanil policiji v Celovec, ter prosil, da naj bodo na to stran oprezni, ako bi res utegnil priti Schupnik v Celovec. Ta je drugi dan v resnici došel v Celovec, si kupil revolver, ter šel z njim na c. k. dež. vlado, kjer je hotel do dr. Gobanca. Tu pa sta ga že vzprejela dva policijska uradnika, ga lepo izpraševala, kaj da želi in mu naposled odvzela z lepim prigovarjanjem revolver. Dr. Gobanc, deželne vlade svetnik Gotter in nekateri drugi gospodje so za varno zaprtimi durmi prisluševali, kaj se godi zunaj na mostovžu, boječ se, da bi jih Schupnik vendar obiskal v njihovih pisarnah. Naposled je dal poklicati g. deželni predsednik Schupnika k sebi v pisarno ter ga poprašal po njegovih željah. Ta pa mu je rekel, da je svoje opravičene želje že 100 in 100krat pismeno izrekel, da pa se nikdar niso v poštev jemale. Vsa stvar se namreč godi zaradi nekkih kvinkvenij, katere mu je baje dr. Gobanc odjedel. Mu že ne germanizuje dovolj! Schupnik je potem, ko ga je dež. predsednik pomiril z obljubo, da se njegovim željam ustreže, odšel z vlakom zopet domov, ta zadeva se pa po Celovcu zdaj po vseh krajih in v raznih pripovedkah živo razpravlja. — Jedni trdijo, da je Schupnik bolan na duhu, drugi pravijo, da je surovež, tretji ga imajo zopet za pijanca it d., res je pa najbrže le to, da se prično dela dr.

Gobančeva nad njim samim maščevati. „Die Geister, die ich rief!“ Tako je moralo priti! Dr. Gobanc, ako bode še kaj časa na c. kr. dež. šol. svet kot c. kr. dež. šolski nadzornik uplival, bode moral pač doživeti še bridke ure. Sam si je vzgojil take značaje in zdaj mu presedajo. Tako je prav!

— (Veselica kmetkega bralnega društva v Gotovljah.) V nedeljo dne 12. t. m. ob 3 uri popoldne priredi vrlo društvo kmetovalcev z Gotovelj pri Žalcu veselico z tombolo. Pri tem zborovanju bode gospod deželni živinozdravnik govoril o goveji kugi in o živinoreji. K zborovanju se vsi značajni kmetovalci in narodnjaki prijazno vabijo.

— (Umor vsled ljubosumnosti.) Kakor smo poročali ob svojem času, ustrelil je spomladi deželni knjigovodja Janez Hrovat v Celovcu ljubimca svoje žene, katerega je našel, prišedši nenadoma domov, v svojem stanovanju ter težko ranil tudi svojo ženo, ki je pa vendar ostala pri življenji. Zdaj se poroča, da je spoznala medicinska fakulteta v Gradci, kjer so obtoženega delj časa opazovali, da duševno stanje Hrovatovo ni povsem normalno. V sled tega ustavilo se je sodnijsko postopanje proti Hrovatu, katerega so izročili deželni blažnici štajerski.

— (Nova tovarna v Trstu.) Gosp. Fran La pagna vložil je prošnjo, da sme ustanoviti zvono-livnico pri Sv. Ivanu v Tržaški okolici na posestvu g. Cernigoja blizu nekdanje brambovske vojašnice. Eventuelne ugovore proti ustanovitvi nove tovarne je naznaniti do dné 17. t. m. pismeno pri mestnem magistratu v Trstu ali pa do dné 18. t. m. ustmeno pri komisiji na lici mesta.

— (Hrvatske novice.) Biskup Strossmayer daroval je za teologični osrednji seminar v Sarajevu 1000 goldinarjev. — Redka naravna prikazen je bila videti v Veliki Kopanici dne 3. t. m. Proti 6. uri zvečer se je namreč videla visoko na nebu svetla zelenkasta zvezda, ki se je premikala na vse strani in zginila še le čez jedno uro. — Kakor poroča „Hrvatska“, zabranilo je vodstvo centralnega semenišča v Budimpešti hrvatskim bogoslovcem, ki so bili naročeni na list, da ga ne smejo vzprejemati in čitati na dalje. Naročniki toraj prepuščajo naročnino za kako hrvatsko narodno svrbo. — Gospod Vekoslav Klaić, gimnaz. profesor in docent na vseučilišči, imenovan je prof-sorjem obče zgodovine na Zagrebškem vseučilišči. — Umril je v Karlovcu bivši župan g. Janko Stancer, zaslužen hrvatsk rodoljub in utemeljitelj raznih narodnih društev v 68. letu svoje dobe. V Varaždinu pa je umrl bivši profesor g. Mirko pl. Maljak, odločen pristlaš opozicije, ki se je kot tak raje odpovedal službi, nego da bi ravnal proti svojemu preverjenju. Bodi obema blag spomin!

— (Nova opera.) Kapelnik 22. pešpolka g. Gabrijel Sebek, ki si je pridobil posebne zasluge za povzdigo hrvatske glasbe v Dalmaciji, predložil je vodstvu dvornega opernega gledališča na Dunaji komično opero v 3 dejanjih „Der Dorfprophet“ („Vaški prorok“). Gledal šča v Pragi, v Brnu in v Gradci so imenovano opero vzprejela, da jo spravijo na oder.

Prvo krono
družbi sv. Cirila in Metoda!

Razne vesti.

* (Ruski skladatelj Peter Iljič Čajkovski) umrl je v ponedeljek v noči v Peterburgu za kolero. Rodil se je l. 1840 v Uralski guberniji in bil s početka pravnik, pozneje pa se je poprijel glasbe, v kateri mu je bil učitelj slavni Rubinstein. Pokojnik bil je profesor na konservatoriji v Moskvi in je spisal poleg mnogih simfonij, skladb za glasovir in petje tudi več oper, izmej katerih je najbolj poznata lirična opera „Evgenij Onjegin“, po znamenem Puškinovem romanu, ki se je predstavljala na mnogih gledališčih tudi izvan Rusije.

* (Usmrtenje) V Gradci bil je obešen 24 letni roparski morilec Deczkal, ki je letos v spomladi na cesti blizu Weiza ustrelil dva posestnika v kratkem presledku 8 dni.

* (Kolera v Srbiji.) Kakor poročajo „Male Novine“, prikazala se je kolera v Belemgradu v tamošnjih ječah.

* (O grozni nesreči v Santanderji) na Španskem se poroča, da požar traja še naprej. Število žrtev je še večje, nego se je mislilo iz početka. Na ladiji, ki se je razletela v zrak, bilo je 500 zabojev dinamita. Ujčeno je mnogo drugih ladij in hiš.

